

Prelatovo pismo (prosinao 2011.)

Koliko toga, djeco moja, možemo neprestano učiti od naše majke, konkretno sada, u danima koji prethode njezinom blagdanu! Molimo je da ne zaboravimo te lekcije i da ih ostvarimo.

7.12.2011.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Ušli smo u Došašće koje nas poziva da obnovimo svoju nadu: ne neku

trenutnu, prolaznu nadu, već sigurno pouzdanje, jer to dolazi od Boga. To radosno iščekivanje, toliko značajno za tjedne koji predstoje Božiću, **bitan je stav kršćana koji plodno žele doživjeti ponovan susret s Onim koji dolazi i ostaje boraviti među nama: Isus Krist, Sin Božji postao čovjekom.**[1]

Prošle smo nedjelje u prvom čitanju Mise čuli riječi Izaijine, koji je bio rastužen zbog situacije izabranoga naroda. Ti su ljudi bili otvrdnuli u srcu i odijelili se od Boga, a prorok upravlja Gospodinu molitvu da ih obrati: *Vrati se, radi slugu svojih i radi plemena što su tvoja baština! (...)* *O, da razdreš nebesa i siđeš, da ime svoje objaviš neprijateljima: pred licem tvojim tresla bi se brda.*[2] Taj poklik na jedan i drugi način često odzvanja tijekom ovih tjedana; također i mi, pažljivo slušajući glas Crkve, iskreno ponavljamo: *veni, Domine, et noli tardare. Relaxa*

facinora plebi tuae;[3] dođi,
Gospodine, i nemoj kasniti; razriješi
težak teret koji je na tvom narodu.
Liturgija nam tvrdi: *Evo, začet će
djeвица i roditi sina i nadjenut će mu
ime Emanuel! S nama je Bog*[4]! I
točno je: **Gospodin dolazi da do
nemoći umanjí zlodjela i sve što
nas još uvijek može odijeliti od
Boga kako bi nam vratio stari sjaj i
prvotno očinstvo**[5].

Koliko smo već puta zazivali srcem i
riječima: *veni, Domine Iesu?*[6]
Uživajmo u ovoj rečenici iz Svetoga
pisma koju liturgija primjenjuje za
iščekivanje rođenja Kristova: *Rosite,
nebesa, odozgo, i oblaci, daždite
Pravednika. Neka se rastvori zemlja
da procvjeta spasenje, da proklija
izbavljenje!*[7] Svod se otvorio već
prije dvadeset stoljeća kako bi
Otkupitelj došao na svijet i to se
dogđa neprestano svaki dan kada
nam Isus prilazi svojom otajstvenom
prisutnošću u Svetoj Euharistiji.

Svaki pojedinac dakle treba širom otvoriti svoje srce kako bi ga natopila ta božanska rosa koja nas želi učiniti djelotvornima. Stoga, najbolji način pripreme na duhovni dolazak Isusa Krista za ovaj Božić sastoji se u dobroj pripravi naše duše i našeg tijela kako bismo Ga svaki dan u Svetoj Pričesti primili novim žarom. Kako provodiš ove dane? Na koji način želiš da ljudi prihvate Gospodina? Koristiš li svjetla i ulične ukrase kako bi molio da Bog dobije odgovor koji zaslužuje od svojih stvorenja?

Naš nas je Otac poticao da ove tjedne koristimo kako ***bismo srcem izgradili Jaslice za našega Boga. Sjećate li se kada ste bili maleni? Kakvom željom smo znali pripremati Jaslice, s gorama od pluta, male kućice i sve one figurice oko jaslica u kojima se Bog htio roditi!***^[8] I zadržao se u razmišljanju koje može biti

svojstveno svim vjernicima: ***dobro znam da, što više vremena prođe, za ono da je Opus Dei za odrasle kršćane koji iz ljubavi prema Bogu znaju postati djeca, moje kćeri i moji sinovi postaju svakim danom mlađi. Još više nego u svom djetinjstvu moramo pripremiti vrata Betlehema u nutrini svoje duše.***[9]

Dok razmatramo o izvanrednim događajima kojih se spominjemo, Papa poziva na razmišljanje kako je **ispunjenje riječi koje počinje u Betlehemskoj noći istovremeno mnogo veće i sa stajališta svijeta mnogo poniznije nego što je proročka riječ mogla naslutiti.**[10] Izaija i svi proroci samo su pogledali na ono što će se dogoditi za Božić. Ispunjenje te riječi donosi mnogo veću i neizmjernu snagu, jer utjelovljenjem i rođenjem Riječi **nadiđena je beskrajna udaljenost između Boga i ljudi. Bog se nije**

samo prignuo prema dolje kako se kaže u Psalmu: „sišao“ je zaista, ušao je u svijet i postao kao jedan od nas kako bi nas privukao k sebi.

[11] S druge strane sve se odvijalo u velikoj poniznosti: taj premudri Bog, svemogući i vječni, daje nam se kao novorođeno dijete, nejak, kojem je potrebno ljudsko naručje koje mu daje zaštitu i neka srca koja Ga zaista ljube. Kao Marija i Josip u Betlehenskoj noći, tako se moramo ponašati i mi u tišini molitve i svoje prisutnosti Božje preko dana i kada Ga sakramentalno primamo u Euharistiji. Sama činjenica izrade Jaslica u našoj kući izražavanaše **očekivanje da će nam se Bog približiti (...), ali također je to izraz djela zahvale Onome koji je odlučio s nama kao čovjek podijeliti siromaštvo i jednostavnost.****[12]**

Također pripremamo blagdan Bezgrešnog Začeca koji je već uskoro.

Naše djetinje srce na tu se svetkovinu ispunja posebnom radošću, jer u Presvetoj Djevici Mariji vidimo odraz uzvišenosti i poniznosti kojima je njezin Sin došao na zemlju. Marijina uzvišenost, Prečista, sva Sveta, najuzvišenije Stvorenje. Toliko je veliko njezino dostojanstvo da kršćanski narod kliče: Od Tebe je veći samo Bog! A najveća poniznost nazaretske Djevice, pošto je odabrana od vječnosti da bude Majka Božja, vidi se u njezinu nazivu za samu sebe: službenica Gospodnja. Koliko toga, djeco moja, možemo neprestano učiti od naše majke, konkretno sada, u danima koji prethode njezinom blagdanu! Molimo je da ne zaboravimo te lekcije i da ih ostvarimo.

Spominjem se da je upravo ovih dana godine 1931. – već je prošlo osamdeset godina – sveti Josemaría napisao neke misli o otajstvima Krunice koje su od tada bezbrojnim

ljudima pomogle da krenu putem kontemplacije. Preporučam vam da se ovih dana potrudite polaganije i pažljivije ispuniti tu marijansku pobožnost. Jednom prilikom, dok je odgovarao na pitanje, naš Otac je objasnio: ***Krunica je molitva vrlo draga Presvetoj Djevici Mariji i već mnogo stoljeća je ukorijenjena u životu katolika. Ujedno to je razmatranje otajstava iz života Gospodina i njegove Majke. Stoga to preporučam čitavim svojim srcem, također kao molitvu koja se može obavljati u obitelji, iako ne smijete obavezati svoju malu djecu da je mole (...). Ako to žele skupa s drugima, neka dođu; ako ne, pustite ih, jer već će doći. To mora biti dragovoljno.***[13]

Zbog svojeg velikog poštivanja ljudske slobode, naš je Utemeljitelj dodao da u tome, kao i u svakoj pobožnosti, svaki pojedinac mora slijediti svoj put. I dodao je:

Preporučio sam način kako moliti, ali nikome ne kažem da to mora biti njegov konkretan način, jer može biti tisuće različitih načina. Duše, iako su slične, imaju svoj vlastiti put. Nastavi s onim što ti je drago, u molitvi Krunice i u svemu ostalom. Nastoji, ako te zanima, malo razmatrati molitve od kojih se Krunica sastoji i koje je Crkva odredila. Ako se rastreseš, saberi se opet koliko možeš. Ako si cijelo vrijeme bio rastresen, također si i molio: učinio si veliku serenadu u čast Majke Božje.[14]

Preko Došašća ponovno se pred nama u novoj svježini pojavljuju radosna otajstva Krunice; prije svega u zadnjem tjednu kada nas liturgija intenzivno priprema za skori Božić. Potrudimo se na poseban način da ih pažljivo razmatramo. Kako bi nam to bilo od pomoći, prepisujem neke komentare našega Oca o tim prizorima.

*Sjetite se radosnih otajstava:
divimo se toj Isusovoj poniznosti,
semetipsum exinanivit formam
servi accipiens: ponizi samog sebe
uzimajući lik sluga, uzimajući
tijelo poput našega. Bez grijeha,
ali isto kao i naše. Poniznost znači
da je potrebno vrijeme, kao i mi,
boravio u utrobi svoje Majke.
Promatrajmo Majku koja se
ponižava i odlazi u judejsko gorje
kako bi vidjela svoju rođakinju,
svetu Elizabetu. Promatramo... i
doimlje nas divan prizor u kojem
nastaje Magnificat. Zatim se rodi
Isus: kao i mi, ali u većem
siromaštvu: izvan svoje kuće, u
jednom zakutku. Non erat locus in
diversorio: nije bilo mjesta u
svratištu. Bio je potomak kralja
Davida, ali se htio roditi
siromašan i živjeti siromašno. A
kada evanđelisti, nadahnuti
Duhom Svetim, pričaju o
rodoslovlju Isusovu, u tome se
pojavljuje nekoliko žena koje nisu*

baš uzor za kreposti; neke od njih ni najmanje. Treba da mi imamo ljubav i razumijevanje, te da po Isusu znamo ljudima opraštati. Dalje vidimo kako Presveta Djevica odlazi u Hram kako bi se čistila: a samo Bog je čistiji od Nje. Uzor poniznosti! A mi, prepuni oholosti... Na kraju, nakon ti prizora poniznosti, iz duše nam se izlijeva velikodušnost i želimo se brinuti za stvari Božje, kao što je to učinilo Dijete – našli su ga nakon tri dana u Hramu – i to je tema zadnjeg otajstva: zar niste znali da moram biti u stvarima svoga Nebeskoga Oca?[15]

Devetnica Bezgrešnom Začecu pokaz je djetinje ljubavi prema Našoj Gospi. Ipak, ne zaboravimo da je **mного** važnije ono što primamo od Marije u odnosu na ono što joj dajemo. Djevica nam ustvari svakome daje određenu poruku (...). I što nam kaže Marija? Govori nam Riječju

Božjom koji je u njezinoj utrobi postao tijelo. Njezina „poruka“ nije drugo nego Isusova koji je čitav njezin život. Zahvaljujući Njemu i po Njemu Marija je Bezgrešna. I kao što je Sin Božji postao čovjek za nas, također i Ona, njegova Majka, bila je očuvana od grijeha za nas, za svih, kao preteča Božjeg spasenja za svakoga čovjeka.[16]

Na taj način, dok intenzivno i osobno doživljavamo devetnicu Bezgrešnom Začecu, pripremamo se jako dobro za Božić. Osim toga, kao što nam iskustvo to vrlo dobro pokazuje, to je još jedna prilika da ostvarimo postojani osobni apostolat. Blažena Djevica Marija uvijek privlači duše i vodi ih k Isusu. Nastojimo što bolje sjediniti ta dva aspekta – ophod s našom Gospom i apostolsku revnost – sada i za vrijeme čitavoga svoga života. Razmotrimo neke riječi našega Oca koje sadrže izvanrednu snagu i predstavljaju izazov za naš

svakodnevni odgovor. ***Svijet je poput velikih žednih usta, žeda za Kristom, a mi kršćani smo voda koja treba ugasiti tu žeđ. Svijet nas čeka. Gdje ćeš biti sutra da založiš tu vatru i ljubav Kristovu? Ako sada nemaš glad za prozelitizmom, to je loš znak. Mi smo blato zemlje, ali u rukama Božanskog Učitelja bit ćemo svjetlo u očima ljudi koji su slijepi i ne vide sjaj istine.***[17]

U ovom prošlom mjesecu započeo je stabilan apostolski posao Prelature u Sri Lanki. Zahvalimo mnogo Bogu, jer isti dan kada su vaša braća stigla bilo je moguće sačuvati Presveti Sakrament u kapeli novoga Centra: još jedno Svetohranište u prostranoj Aziji! Bezgrešnoj Djevici preporučujem taj početak i apostolsku ekspanziju koju uz njezin zagovor nastojimo ostvariti na mnogim mjestima.

Kćeri i sinovi moji: duše nas čekaju, čekaju tebe. Živimo u želji za ljubavlju i svaki dan Kalvarijsku Žrtvu. Godine 1937. naš je Otac prvi put 3. prosinca mogao slaviti svetu Misu sa svim misnim ornamentima, nakon mjeseci religioznoga progona u Španjolskoj. Čuo sam ga kada je vrlo zahvalan spominjao svu pomoć koju mu je pružio svećenik u Andorri i kojeg je svakodnevno preporučao Gospodinu.

Nastavite moliti za Papu i njegove nakane, za njegove suradnike u upravljanju Crkvom, za duhovne plodove njegovog zadnjeg putovanja u Afriku. I ne zaboravite sjediniti se s mojim molitvama Gospodinu, koje su – kao što sam vam mnogo puta rekao – mnoge i za slavu su Božju.

Sa svom vas ljubavlju blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. prosinca 2011.

[1] Benedikt XVI., Govor na općoj audijenciji, 22.12.2010.

[2] Rimski misal, Prva nedjelja Došašća, *Prvo čitanje* (B) (*Iz 63, 17-19*).

[3] Časoslov, Prva nedjelja Došašća, *Ad Nonam*, Kratki rezponzorij.

[4] Rimski misal, 21.12., *Ulazna pjesma* (usp. *Iz 7, 14; 8, 10*).

[5] Benedikt XVI., Govor na općoj audijenciji, 22.12.2010.

[6] *Otk 22, 20*.

[7] Rimski misal, Četvrta nedjelja Došašća, *Ulazna pjesma* (*Iz 45, 8*).

[8] Sveti Josemaría, Bilješke s razmatranja, 25.12.1973.

[9] *Isto*.

[10] Benedikt XVI., Homilija na Rođenje Gospodinovo, 24.12.2010.

[11] *Isto.*

[12] Benedikt XVI., Govor na općoj audijenciji, 22.12.2010.

[13] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 17.11.1972.

[14] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 9.10.1972.

[15] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 16.11.1967.

[16] Benedikt XVI., Govor pred slikom Bezgrešne, 8.12.2010.

[17] Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 24.10.1942.

.....

hr-hr/article/prelatovo-pismo-
prosinac-2011/ (26.02.2026.)